

**ИМИЊАТА ВО
РИМ**

◦ Во антички Рим родителите се обидувале да го најдат најнеобичното и оригинално име за своето дете. Некои од имињата што потекнуваат од Римската империја се толку антички што дури и најискусните и најпрофесионалните историчари не можат да ги дешифрираат.

Машки антички римски имиња

- Машките римски имиња се состоеле од три дела:
личен(преномен), генерички(номен) и индивидуален(когномен).
Имало помалку од сто вкупно лични имиња, од кои дваесетина биле често користени. Вториот дел од името бил поврзан со презимињата во совемениот свет, а третиот дел бил внивниот прекарот или, ако немале прекар, како име се земало името на генеричка гранка.

1. Преномен или личен дел

- Личното име му се давало на детето на деветиот ден пом раѓањето, ако детето е машко или на осмиот ден ако детето е женско. Интересен факт е дека личните имиња се доделувале само на првите четири сина. За помладите, имињата всушност биле броевите од пет наваму. За своите деца, родителите избирале име меѓу триесет имиња. Преноменот се пишувало скратено (на пример, L. = Lucius), пред другите две имиња. Во некои фамилии се давале секогаш исти имиња. Подоцна за лично име се користел прекарот.

2. Номен или генерички дел

- Номен претставува наследно име, името на родот на којшто му припаѓал, денес познато како презиме. Презимето бил напишан во форма на придавка во машки род и не бил подложено на кратење, напротив се користело цело. Имињата се разликувале по необични завршетоци(пример:Јулиј, Аквилија, Фулгинас, Мастарна).
- Значењето на некои номени е веќе изгубено, поради неговата застареност. Некои од нив преживеале и било објаснето нивното значење, како на пример, Каниус значело куче.

- Поблиску до нашата ера е забележано дека носителите на редовите на врховната моќ почнале да земаат за себе боженствени презимиња, преведени на руски, на пр. Венера. Со тоа се обиделе да докажат дека го заслужувале тронот и да се рангираат меѓу роднините на недесните Олимп.

Когномен или индивидуален прекар

- Обичајот да се напише прекар во целосното име на името, исто така, се појавил подоцна, како традиција за да се отцртуваат првите два дела. Прекарот се добивало врз основа на физичките особини ха охој кому му е наменето, а подоцна претставувало и име кое означувало различни гранки во една иста фамилија.

○ Понекогаш Римјаните прибегнуваа кон давање дополнителна четврта компонента на името - **агномен**... Ова се случило поради фактот што честопати неколку членови на семејството имале исто име, а со цел појасно да разберат за кого зборуваат, се користеа дополнителни симболи. Почесто ова го бараа претставници на антички и благородни семејства со голем број гранки.

- Изработила: НИКОЛИНА РИСТОВА
- <https://sportinsider.ru/mk/zdorovye-recepty/drevnie-rimskie-imena-muzhskie-rimskie-imena-osobennosti.html>